

- vagy maga hozzon jogerős határozatot, melynek keretében adjon helyt a fellebbező által az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmeknek és semmisítse meg a vitatott határozatot ⁽¹⁾;
- az Európai Bizottságot kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező öt jogalapra hivatkozik.

Első jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor úgy ítélte meg, hogy egyrészt a fellebbezőnek a belga jogszabályok szerinti érvényes engedély hiánya folytán nem áll fenn a vitatott határozat elleni eljáráshoz fűződő érdeke, másrészt viszont a keresetének elfogadhatósága nem attól függ, hogy rendelkezik-e érvényes engedéllyel. Ezért ez az indokolás a fellebbező szerint ellentmondásos, mivel a Törvényszék egyszerre nem állapíthatta volna meg, hogy érvényes engedély hiányában nem áll fenn az eljáráshoz fűződő érdek, valamint, hogy az ilyen engedély hiánya a kereset elfogadhatóságának mérlegelése szempontjából irreleváns.

Második jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette az előtte előadott tényeket, amennyiben nem tartotta tiszteletben a koordinációs központokra vonatkozó belga szabályozás szerkezetét, továbbá tévesen értelmezte a koordinációs központok létrehozására vonatkozó, 1982. december 30-i 187. sz. királyi rendelet ⁽²⁾ által, hogy elferdítette annak hatályát, valamint nem tartotta tiszteletben a belga jogforrások vonatkozásában érvényesülő hierarchiát. A szóban forgó királyi rendelet ugyanis olyan különleges közhatalmi aktus, amely a belga jogrendszerben a törvényekkel azonos kötelező erővel rendelkezik, és még mindig alkalmazandó a fellebbezőre, aki ennek következtében tíz év időtartamra szóló engedéllyel rendelkezik.

Harmadik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság ügyben 2006. június 22-én hozott ítéletének anyagi jogerejét, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a vitatott határozat ezen ítéletben történő megsemmisítése azzal a hatással járt, hogy megtiltotta a koordinációs központokra vonatkozó engedélyeknek a vitatott határozatról történő értesítést követő meghosszabbítását. Márpedig a Bíróság ítélete éppen azért semmisítette meg a vitatott határozatot, mert nem biztosított megfelelő átmeneti időszakot azoknak a koordinációs központoknak, amelyeknek az engedély meghosszabbítása iránt benyújtott kérelme elbírálása ezen értesítés időpontjában függőben volt, illetve amelyeknek az engedélye a vitatott határozatról történő értesítés időpontjában vagy rövid idővel azt követően járt le.

Negyedik jogalapjában a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem tartotta tiszteletben „az eljáráshoz fűződő érdek” fogalmát, amennyiben úgy ítélte meg, hogy a fellebbezőnek az általa benyújtott keresetből az eredménye folytán nem származhatott előnye, mivel nem biztos, hogy a belga hatóságok a vitatott határozat megsemmisítése esetén megengedik a fellebbező „koordinációs központ” jogállásának 2005. december 31-ét követő fenntartását. Márpedig egyrészt a belga hatóságok jelen esetben semmilyen diszkrecionális jogkörrel nem rendelkeztek, mivel az engedélyt a 187. sz. királyi rendeletben meghatározott feltételek teljesülése esetén tíz évre meg kell adni. Másrészt a Törvényszék a megtámadott ítéletben maga is megállapította, hogy a belga hatóságok nem zárták ki, hogy a fellebbezőnek 2005. december 31-ét követően is biztosítják a szóban forgó rendszerből származó kedvezményeket, és úgy döntöttek, hogy a fellebbezővel szemben mindaddig nem alkalmaznak joghátrányt, amíg a keresetét jogerősen el nem bírálják.

Ötödik és egyben utolsó jogalapjában a fellebbező végül azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy valamely átmeneti intézkedés nem érvényesülhet visszaható hatállyal. Nem ritka ugyanis, hogy valamely átmeneti időszak az intézkedést megelőző időponttól vegye kezdetét, különösen az adóügyekben.

⁽¹⁾ A Belgium által a Belgiumban létrehozott koordinációs központok javára bevezetett támogatási programról és a 2003/757/EK határozat módosításáról szóló, 2007. november 13-i 2008/283/EK bizottsági határozat (HL 2008. L 90., 7. o.).

⁽²⁾ Moniteur belge, 1983. január 13., 502. o.

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2010. május 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Döhler Neuenkirchen GmbH kontra Hauptzollamt Oldenburg

(C-262/10. sz. ügy)

(2010/C 246/29)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Döhler Neuenkirchen GmbH

Alperes: Hauptzollamt Oldenburg

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 204. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy az olyan kötelezettségek teljesítésének elmulasztását is érinti, amelyeket csak a szóban forgó alkalmazott vámeljárást lezárása után kell teljesíteni, ezért a felfüggesztő eljárás keretében lefolytatott aktív feldolgozási eljárás során az arra előírt határidőn belül újra kivitt importáru esetében azon kötelezettség megszegése, hogy a vámeljárást lezárására nyitva álló határidő lejártát követő 30 napon belül be kell nyújtani az elszámolási okmányt a felügyeletet ellátó vámhivatalnak, vámtartozás keletkezését eredményezi az elszámolás tárgyát képező importáru teljes mennyisége tekintetében, amennyiben a 2913/92/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet⁽²⁾ 859. cikke 9. pontjának a 2001. május 4-i 993/2001/EK bizottsági rendelet⁽³⁾ 1. cikke 30. pontjának b) alpontjával módosított változatában foglalt feltételek nem állnak fenn?

⁽¹⁾ HL L 301., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

⁽²⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.)

⁽³⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK rendelet módosításáról szóló, 2001. május 4-i 993/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 141., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 11. kötet, 286. o.)

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2010. június 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Residex Capital IV CV kontra Gemeente Rotterdam

(C-275/10. sz. ügy)

(2010/C 246/30)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: Residex Capital IV CV

Alperes: Gemeente Rotterdam

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A jelenlegihez hasonló esetben, amelyben a jogellenes támogatást úgy hajtották végre, hogy az adós a hitezővel szemben vállalt kezesség folytán olyan kölcsönt kapott, amelyet rendes

piaci körülmények között nem bocsátottak volna rendelkezésére, kötelesek-e vagy legalábbis hatáskörrel rendelkeznek-e a nemzeti bíróságok arra, hogy a jogellenes támogatások következményeinek kiküszöbölésére vonatkozó kötelezettségük körében az EK 88. cikk (3) bekezdésének (jelenleg az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének) utolsó mondata alapján a kezességvállalást akkor is érvénytelenítsék, ha ez nem eredményezi egyúttal az e kezességvállalás alapján nyújtott kölcsön visszafizetését is?

A Handelsgericht Wien (Ausztria) által 2010. június 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Martin Luksan kontra Petrus van der Let

(C-277/10. sz. ügy)

(2010/C 246/31)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Handelsgericht Wien (Ausztria).

Az alapeljárás felei

Felperes: Martin Luksan.

Alperes: Petrus van der Let.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió jogának a szerzői és szomszédos jogok területére vonatkozó rendelkezéseit, különösen a bérleti és a haszonkölcsönzési jogról szóló irányelv⁽¹⁾ 4. cikkével, a műholdas műsorsugárzásról és a vezetékes továbbközvetítésről szóló irányelv⁽²⁾ 2. cikkével és az információs társadalomról szóló irányelv⁽³⁾ 2. és 3. cikkével, valamint az 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett a bérleti és a haszonkölcsönzési jogról szóló irányelv 2. cikkének (2), (5) és (6) bekezdését, a műholdas műsorsugárzásról és a vezetékes továbbközvetítésről szóló irányelv 1. cikkének (5) bekezdését, és a védelmi időről szóló irányelv⁽⁴⁾ 2. cikkének (1) bekezdését, hogy a többszörözés, a műholdas sugárzás és egyéb módon, a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétel útján történő nyilvánossághoz közvetítés hasznosításának jogai a törvény erejénél fogva mindenképpen közvetlenül (eredetileg) a filmalkotás vagy audiovizuális mű főrendezőjét vagy további, a tagállami jogalkotó által meghatározott filmszerzőket illetik, és nem –közvetlenül (eredetileg) és kizárólagosan — a film előállítóját;

az Európai Unió jogával ellentétesek-e azok a tagállami törvények, amelyek a hasznosítási jogokat törvény erejénél fogva közvetlenül (eredetileg) a filmelőállító részére engedik át?